

Мунофиқларга энг оғир намоз

17:30 / 17.10.2021 2403

مَلَسَ وَهَيَّجَ هَلَلِ الْيَلَّصِ هَلَلِ الْوَسْرَ نَأُؤَنَّ هَلَلِ الْيَضَرَ هَزِيْرَهُ يَبَأْ نَع
يَلَّصِي الْجَر رُمَأْ نَأُؤَمَّمَهُ دَقَلْ؛ لَأَقَفِ تَأَوَّلِ صَلَاةِ ضَعَبِ يَفِ أَسَانِ دَقَفِ
أَوْقَحِّيْ فُؤَمَب رُمَأْفِ، أَهُنَّعَ نَوُفَّ لَخْتِي لَجَلِ الْفَلَأْخُ أُمَّتْ، سَأَنَلِ ابِ
أَنِي مَسْ أَمَطَعِ دَجِي هُنَأُ مُمَدَحَأْ مَلَعِ وَلَوِ، مُمَهْتِ وَبِيْبِ بَطْحِ لِمَزْحِبِ مُمَهْيَلَعِ
هُؤَسْمُ خَلَأْ هَأَوْرَ، أَعَشِ لَأِي نَعِي أَعِدَهْ شَلِ

هُؤَالِصَوِ أَعَشِ لَأِي هُؤَالِصِ نَيَقِفَأْنُ مَلَأِ يَلَعِ هُؤَالِصِ لَقُؤْثَأُ نَأُؤِ؛ هُؤَالِصِ
رُمَأْ نَأُؤَمَّمَهُ دَقَلْ وَ، أَوْبَحِ وَ، أُمُهَوْتَأَلِ أَمَهِيْ فِ أَمِ نَوُومَلَعِيْ وَ، رَجَفَلِ
يَعِمِ قَلَطْنَأُ مُمَتْ سَأَنَلِ ابِ يَلَّصِيْ فِ الْجَر رُمَأْ مُمَتْ، أَمَأَقُؤَفِ هُؤَالِصِ لِ ابِ
مُمَهْيَلَعِ قُؤَحُؤَفِ هُؤَالِصِ لَأِنُؤَدَهْ شِيْ أَلِ مُمُوقِ يَلِ بَطْحِ نَمِ مَزْحِبِ مُمَهْمِ لَجَرِبِ
رَأَنَلِ ابِ مُمَهْتِ وَبِيْبِ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устиларидан ёқиб юборишларини амр қилишга

қасд қилдим. Агар бирлари семиз гўшти суяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батаҳқиқ, намозга амр қилиб, у қоим қилинганда бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди